

РЕШЕНИЕ

№ 7959

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 24.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8824** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на „ЕВРОЛАБ 2011“ ЕООД срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подаденото от него заявление с вх.№ 16133/24.08.2022г., обективиран в Решение № РД11-2003/05.09.2022г. на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните /БАБХ/. Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – издаден при неправилно приложение на материалния закон. Оспорва извода на ответника, че исканата информация няма характера на обществена такава и няма да даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект като мотивира, че не са налице основания за ограничаване на достъпа до нея. Посочва, че между страните няма спор, че дружеството има качеството оператор по см. на чл.3, т.29 от Регламент (ЕС) 2017/625 и в това си качество е отговорно за въвеждането на товари на територията на Република Б.. Като лице, отговорно за пратката, операторът имал задълженията, посочени в чл.15 от регламента, вкл. да предостави на служителите на компетентните органи достъп до стоките под негов контрол, както и документите и всяка друга информация, свързана с тях. Фактически, когато един камион със стока, подлежаща на контрол, пристигнал на ГКПП „Капитан А.“, първо се проверявал от органите на Агенция „Митници“ и „Гранична полиция“, след което те го насочвали към рампата за товарене и

разтоварване, използвана от БАБХ. Съгласно организацията и реда, въведени от проф.Х. Д. в качеството му на изпълнителен директор на БАБХ, разтоварването на представителна извадка от стоката, от която да бъдат взети проби, считано от 20.05.2022г. се извършвало от служители на БАБХ, а не от операторите като за тази дейност БАБХ събирала такси съгласно Раздел V, чл.42, ал.1, т.4 от Ценоразписа за платените услуги, които извършва БАБХ съгласно чл.3, ал.5 ЗБАБХ. След това пробата се изпращала за лабораторен анализ и когато резултатите излязат, чрез посредничеството на операторите се оформяли окончателните документи за допускането ѝ на територията на ЕС или за връщането ѝ в страната на произход. Доколкото „ЕВРОЛАБ 2011“ ЕООД като оператор до тази дата извършвало и товаро-разтоварна дейност, имало интерес да разбере как и по какъв начин дейността се осъществява от БАБХ. Въпреки това посочва, че в производствата по ЗДОИ правен интерес не се изследва, нито се изисква като предпоставка за допустимост на заявлението – достатъчно е търсената информация да дава възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект. Такова според него то може да си състави като се позовава на медийни публикации и изявления на изпълнителния директор на агенцията, че за периода от 20.05.2022г. до 07.06.2022г. са събрани за бюджета 1 216 000 лева. Чрез изисканата информация заявителят можел да формира мнение дали изнесените в медиите твърдения са верни и дали действията, предприети от проф.Д. са адекватни, правилни и ефективни. Оспорва твърдението, изложено в решението, че БАБХ не разполага с исканата информация, тъй като сумите постъпват в държавния бюджет. Мотивира, че освен, че информацията е налична, БАБХ е длъжна да я съхранява в продължение на 10 години. Претендира присъждане на направените по производството разноски. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.П..

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

Страните не спорят, че от оспорващото дружество е подадено заявление с вх.№ 16133/24.08.2022г., с което то е поискало от ответника предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация:

1. За периода от 00,00 часа на 20.05.2022г. до 18.08.2022г. каква сума, без ДДС, е събрала БАБХ от извършване на товаро-разтоварна дейност на ГКПП „Капитан А.“ по реда на Раздел V, чл.42, ал.1, т.4 от Ценоразписа за платените услуги, които извършва БАБХ съгласно чл.3, ал.5 ЗБАБХ, последно изменен и допълнен със Заповед № РД11-995/19.05.2022г.?

2. Кои са превозвачите, от които е била събрана тази сума като се посочи наименованието на превозвача и от кого каква сума е събрана общо.

Посочено е, че търсената информация е обществена такава и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект, тъй като според оповестеното в посочения период посочената дейност е била осъществявана изцяло от БАБХ. Поискано е търсената информация да бъде предоставена под формата на справка по електронен път.

Последвало е постановяването на оспорения отказ, видно от мотивите на който, задълженият субект е приел, че търсената информация не представлява обществена такава по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ вр. чл.10 и чл.11 ЗДОИ и чл.3, ал.1 ЗДОИ, тъй като поставените въпроси и съответните отговори не дават възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект – събраните суми от посочената в заявлението дейност за визирания период били внесени по сметка в държавния бюджет и не се явявали приход на агенцията, а на следващо място, защото превозвачите, от които сумите били събрани, били оператори или техни представители, осъществяващи транспортна и/или търговска дейност на територията или извън ЕС, регистрирани в системата Т. NT, съгласно Регламент (ЕС) 2017/625 относно официалния контрол по цялата агрохранителна верига, интегрирана в система за управление на информацията относно официалния контрол, наречена I., в ЕС.

Търсената от заявителя информация не представлявала официална такава по чл.10 от закона, нито служебна по см. на чл.11 ЗДОИ, тъй като тази информация не се създавала в БАБХ, не се съдържала в актове на БАБХ и не се съхранявала в нейната администрация. Освен това информацията се искала, не за да си съставят гражданите мнение за дейността на задължения субект, а от заинтересовано лице в индивидуално качество, предвид обстоятелството, че заявителят бил със статут на оператор по см. на чл.3, т.29 от регламента и осъществявал тази дейност в зоната на ГКПП „Капитан А.“. Решението, видно от доказателствата по делото, е съобщено на оспорващото дружество на 07.09.2022г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в регистратурата на съда на 15.09.2022г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност административен акт, от лице, което е адресат на акта и има правен интерес от оспорването, предвид неблагоприятното засягане на правната му сфера, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, по следните съображения: Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република Б.. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по

реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република Б., относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация.

Съгласно чл.19, ал.4, т.3 от Закона за администрацията изпълнителните директори на изпълнителните агенции са органи на изпълнителната власт. Съгласно чл.1 от Закона за Българската агенция по безопасност на храните /ЗБАБХ/ се създава Българска агенция по безопасност на храните към министъра на земеделието, храните и горите, която е юридическо лице на бюджетна издръжка, със седалище [населено място]. Съгласно чл.2 от посочения закон, Българската агенция по безопасност на храните е компетентният държавен орган за осъществяване на официален контрол в Република Б. по смисъла на законодателството на Европейския съюз, регламентиращо изискванията към дейностите по чл.3, ал.1 - фитосанитарната дейност, продуктите за растителна защита и торовете; ветеринарномедицинската дейност, здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях; страничните животински продукти, предназначени за консумация от човека; фуражите; суровините и храните с изключение на бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води; материалите и предметите, предназначени за контакт с храни; съответствието на качеството на пресните плодове и зеленчуци със стандартите на Европейския съюз за предлагане на пазара; качеството на зърното.

От така посоченото следва извод, че изпълнителният директор на БАБХ е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ. В това си качество дължи произнасяне по подадените до него заявления за достъп до обществена информация.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В настоящия случай ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл.25, ал.1, т.1-4 ЗДОИ.

Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на

достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл.28, ал.1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай, че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл.32 и чл.33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл.34 и чл.38 ЗДОИ.

В процесния случай по подаденото от заявителя и жалбоподател в настоящото производство заявление е постановен изричен писмен акт, с който се отказва предоставяне на исканата информация. Решението е подписано от Х. В. – заместник изпълнителен директор на БАБХ, който със Заповед № РД11-1978/30.08.2022г. на изпълнителния директор на БАБХ, е определен да го замества за периода от 31.08.2022г. до 03.10.2022г. включително. Следователно оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в пределите на предоставената му власт.

Решението е издадено в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните реквизити по чл.59, ал.2 АПК и чл.38 ЗДОИ, вкл. са посочени фактическите и правните основания за издаването му – актът е мотивиран с твърдението, че исканата от заявителя информация не представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ.

Както се посочи по-горе, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. С оглед дефинициите по чл.10 и чл.11 ЗДОИ съдът намира, че исканата с т.1 от процесното заявление информация представлява обществена информация от вида служебна – такава, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Вярно е твърдението на ответника, че търсената информация не е официална обществена информация по дефиницията на чл.10 ЗДОИ – такава тя би била, ако се съдържаеше в актове на изпълнителния директор. Но информацията е създадена и налична при ответника в качеството му на задължен субект, доколкото тя касае пряко изпълнението на правомощията му и осъществяването на дейността на БАБХ по чл.2 ЗБАБХ. Този извод следва и от разпоредбата на чл.3, ал.4 ЗБАБХ, съгласно която за дейностите по ал.1, ал.2, т.1 и ал.3 БАБХ събира такси съгласно тарифа, приета от Министерския

съвет, както и от разпоредбата на чл.3, ал.5 ЗБАБХ, постановяваща, че БАБХ извършва услуги на физически и юридически лица и дейности извън тези по ал.4 съгласно ценоразпис, утвърден от изпълнителния директор, който се публикува на интернет страницата на БАБХ. Ирелевантно, предвид това, за дължимостта на информацията е обстоятелството, че събраните суми от товаро-разтоварна дейност за посочения в заявлението период не са собствен приход на агенцията и са преведени по сметка на държавния бюджет. В случая поставеният въпрос е относно това какви суми са събрани, отговорът на който въпрос ще даде възможност за преценка относно ефективността на работата и качеството на изпълнение на вменени от закона задължения. С оглед това съдът намира, че информацията, поискана по т.1 от заявлението отговаря и на другия критерий, визиран от чл.2, ал.1 ЗДОИ – тя ще даде възможност на гражданите, в частност заявителя, да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, обратно на изложеното в мотивите на обжалваното решение. Доколкото в случая се касае за приходи към държавния бюджет, както сочи и ответника, информацията следва да бъде предоставена в хипотезата на надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 ДР ЗДОИ – цели се повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект.

Не се споделя довода на ответника, че търсената информация по т.1 от заявлението не е налична при него и следва да се създаде, за да се отговори. Сумите, събрани от БАБХ за посочения период, са на основание Раздел V, чл.42, ал.1, т.4 от Ценоразписа за платените услуги, които извършва БАБХ съгласно чл.3, ал.5 ЗБАБХ. За заплащането на тези услуги БАБХ следва да издава съответния счетоводен документ на основание разпоредбите на Закона за счетоводството, както и да обобщава и отчита информацията за събраните суми, доколкото процентна част от тях представлява собствени приходи, осигуряващи финансирането на дейността на агенцията – чл.12 ЗБАБХ, в частност т.2, б.“б“.

Не се споделят и мотивите, изложени в оспореното решение, че заявителят не доказва правен интерес от получаване на информацията с оглед постигане на целта, посочена в чл.2, ал.1 ЗДОИ. Подобна преценка в това производство е изключена по силата на законовите разпоредби и с оглед целта на закона, и предоставянето на исканата информация, в случай, че тя представлява обществена такава и ще позволи на заявителя формиране на собствено мнение за дейността на задължения субект е дължимо, при условие, че не е налице някое от основанията за отказ, регламентирани в чл.37, ал.1 ЗДОИ, каквото в случая не се установява по отношение на информацията, посочена в т.1 от заявлението.

Не така стои въпросът с поисканата информация по т.2 от заявлението. Информацията за това кои са превозвачите /поименно/, от които са събрани таксите и какъв е техният конкретен размер, не представлява обществена такава по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като от нея заявителят не може да формира изводи относно дейността на задължения субект. В тази част оспореното решение е законосъобразно, съответно жалбата – неоснователна. По изложените съображения съдът намери жалбата в посочената ѝ част за основателна. При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноски

съразмерно на уважената част от жалбата или 325 лева.
Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143,
ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „ЕВРОЛАБ 2011“ ЕООД отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № РД11-2003/05.09.2022г. на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните, в частта по т.1 от заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 16133/24.08.2022г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 16133/24.08.2022г. в частта по т.1 от него, в срок до 14 дни от съобщаването на настоящото решение, при съобразяване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Българската агенция по безопасност на храните да заплати на „ЕВРОЛАБ 2011“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 325 /триста двадесет и пет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: